

Надворі немилосердно завивав вітер, жбурляючи краплини дощу у вікно. А вони, ніби калібровані, дзвінко барабанили по склу, порушуючи оповитий лагідним і теплим сяйвом світильника нічний спокій. Знову розпанахала блискавка почорніле небо, і відразу оглушливо загуркотло. Катерина, боячись, щоб негода не розбудила дітей, як сполохана пташка, кинулась до просторого дитячого ліжечка. Її маленькі син і донечка спали, заколисані цупкими обімами сну. І навіть шалена злива, яка скаженіла за вікном, не здатна була порушити те спокійне і таке дорогоцінне для молодої матері сопіння двох дитячих носиків.

Катерина не знала ні матері, ні батька. Не було в неї й братів, сестер чи бодай когось із рідні. Скільки себе пам'ятає, її житлом завжди був дитячий будинок. В ньому вона зростала, виховувалась, вчилася бути дорослою, щоб у подальшому житті могла розраховувати насамперед на себе, а не чекати чиєсієї допомоги, яка сприймалася як подачка. Дівчина відчувала це навіть тоді, коли що була дитиною. Тож її найзаповітнішим бажанням було швидше стати самостійною.

Старалася добре вчитися. Особливо їй подобалися хімія і біологія. Можливо, тому, що ці предмети викладали її улюблена вчителька.

Після закінчення школи осілих вагань щодо вибору професії не було: вступила до медичного училища. I, ставши дипломованим фахівцем, почала працювати туди, куди запропонували. Байдуже, що то зовсім незнаємий і віддалене село. А яка різниця? Рідних в Катерині не було. Все, що їй вдалося з'ясувати, вміщалося в одному болісному слові «підкідьок». А в тому селі - і робота, і житлом обіцяла забезпечити.

Спочатку незручно почувалася на новому місці: сумнівалася, чи справиться з роботою. Адже її відразу призначили завідувачкою фельдшерсько-акушерського пункту, незважаючи на те, що недавній випускниці ме-

дучилища ще брачували досвіду. До того ж всі навколо незнайомі. Здавалося, що прицінюються, придивляються до нової і надто молодої фельдшерки. Та минуло небагато часу і Катерина у мальовничому і досить-таки затишному селі стала своєю. Ніби й народилася тут. І величать її стали шанобливо Катериною Андріївною.

Сільчани швидко звикли до її ентузіазму, неспокійного характеру, беручкої вдачі, сумлінності і наполегливості в роботі. Бачили, що все, за що не взыметься молода медпрацівниця, доведе до ладу. Говорили, що скарб комусь дістанеться, а не дружина. Він і дістався молодому директору сільського будинку культури, який довгенько упадав за дівчиною, перш ніж вона дала згоду вийти за нього заміж.

Молодята жили, як кажуть, душа в душі. I Миколиним батькам дружина сина стала, як рідна донька. I все було б добре, якби не одна обставина - лелека чомусь не поспішав припітати до молодої сім'ї. Спочатку ні подружжя, ні чоловікові родичі не застосували на цьому уваги, мовляв, ще прийде час займатися пелюшками і кашками. Але пролетів рік, другий, третій... Ось вже й п'ять літ минуло, а їхній просторий будинок, який Миколіні батьки побудували в перший рік після одруження сина, так і

не наповнювався веселим дитячим збєботом.

Катерина з Миколою консультувалися у фахівців, іздили в санаторії, до різних медичних світлів, але висновок був завжди одним: із дружиною, і з чоловіком у репродуктивному плані все було гаразд. Врештеш, подружжя просто змирилося з цим, поринувши повністю в роботу, домашні клопоти та турботу про Миколініх батьків, племінників. Катерина все нeroztracne тепло своєї душі віддавала чоловікові рідині.

Роки невпинно бігли далі. Катерині вже було тридцять, Миколі - тридцять п'ять. Подружжя подумувало над тим, щоб усиновити якусь сироту із дитбудинку, як раптом стало диво, в яке змучена очікуванням Катерина боялася повірити: вона вагітна!

Очманій від радості і щастя Микола носив дружину на руках у прямому розумінні цього слова. Все більше було господарствам. Тільки б з його Катрусею і ще ненародженою дитиною все було гаразд.

Коли до пологів залишалося тижнів за два, завіз дружину в обласну клініку - так порадили медики, щоб уникнути прикрих несподіванок.

Тієї ночі, коли у Катерині народився син, до пологового відділення працівники міліції доставили новонародженню дівчинку. Її дікількома годинами раніше знайшов хтось із жи-

телів міста у контейнері для сміття. На щастя, дитина заплакала і її почули.

Працівники пологового відділення, дідаючи доставлене немовля, не могли стримати своїх емоцій:

- Яка ж це негідніця могла таке зробити? Хіба це маті? Як сміття викинула!

- Стерилізувати б таких!

- Ні! Rostriliovati без суду і слідства!

- А дівчинка ж, як янголятко! Ви тільки подивітесь, яка гарненька, білявенька! І зріст, і вага - все в нормі! Здоровенька.

- Нічого... Можливо, її ще з будинку мають вдочеряти, найдутъ її спряжкою матір.

- Я її маті! - раптом почули медпрацівниці. I всі, як одна, повернулись до Катерини, яка все ще знаходилась в пологовій кімнаті і якій у цій метушні ще не встигли показати щойно народженого сина.

- Я вас правильно зрозуміла, - звернулась до неї акушерка, - ви хочете її вдочерити?

- Так! Вважайте, що я народила дівчину. Допоможіть лише оформити документи.

Побачивши запитальній погляд лікарки, додала:

- А чоловік нічого не буде мати проти. Я впевнена.

Вранці, коли Микола прийшов до

пологового будинку і йому сповістили, що він став батьком, зразу ж запитав, кого він має - сина чи доньку. Йому нічого не відповіли, а дозволили зайти до дружини, яка лежала в невеличкій окремій палаті.

- Не могла я інакше, Колю, - звернулась до чоловіка Катерина, не приховуючи сліз. - Коли її принесли, я ніби себе побачила. Через тридцять один рік знову відчула, як воно бути викинутою.

- Відчуще до тебе. Білявенька...

- А тобі не здається, що вона на мене схожа? - звернувся до дружини Микола і побачив, як воно бути викинутою.

- Важатимемо, що лелека помілиться адресою і не туди принесе дівчину, а ми вправили що помилку.

У свою таємницю Катерина з Миколою віршила нікого не посвічувати. Вона залишилась тільки між ними. А батьки дуже зрадили, що їх обдарували одразу й онуком, й онукою.

- Щасливими дітками виростуть, от побачите! - переконувала Катерину її сусідка бабуся Віра. - Примкета така є! Синочок на маму схожий, а донечка - на батька. Катерина лише заміряло посміхалася...

Ольга ІВАНЕНКО

Несприятливі дні у серпні

17, субота - з 12.00 до 14.00.
22, четвер - з 02.00 до 05.00

ТОВ "Андрушівський маслосирзавод" запрошує на роботу:

- **вантажників;**
 - **різноробочих** на виробничі процеси;
 - **водіїв;**
 - **автослюсарів;**
 - **слюсарів-ремонтників;**
 - **токарів;**
 - **комірника;**
 - **механіка** по випуску автотранспорту;
 - **інспектора з кадрів.**
- Довідки за тел.: 067-412-68-42.

НА РОБОТУ потрібен **кухар** віком до 30-ти років. Тел.: 098-070-27-27.

ПРОПОНУЮ роботу **автослюсаря, шиномонтажника, майника** на СТО. Тел.: 098-191-95-00.

РОБОТА охоронця на поле. Тел.: 067-752-40-17.

В Андрушівці, пл. Леніна, 5 (приміщення готелю), відкрито **НОВУ АПТЕКУ**. Пропонуємо широкий асортимент ліків та предметів медичного призначення за доступними цінами.

АВТОБАНЯ. Мийка та чистка автомобілів, двигунів. Прання кільмів та доріжок, доставка. Тел.: 098-191-95-00.

ПРОПОНУЮ ПОСЛУГИ з організацією весіль. Народний обряд: розчісування коси, проводи до шлюбу. Тамада. Тел.: 098-795-77-61.

КОПАЄМО чистимо, докупуємо криниці. Тел.: 097-561-07-84.

КОПАННЯ криниць, доставка кілець від виробника, пошук води, корби, накриття на криниці. Помірні ціни. Тел.: 067-415-77-11.

ЧІСТКА КРИНИЦЬ до твердо-го дна. Тел.: 050-975-17-83; 097-748-72-19.

Відгуknіться, однокласники!

24 серпня 2013 року о 14.00 годині біля входу в приміщення Старокотельнянської гімназії збиратимуться випускники, які закінчили школу 40 років тому.

Контактний телефон організаторів зустрічі знаходить-ся в редакції районної газети "Новини Андрушівщини". Тел.: 2-16-30, 2-19-35.

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

З 5 по 11 серпня в Андрушівському РВ УМВС України в Житомирській області зареєстровано 83 заяви та повідомлення про злочини і пригоди.

06 серпня гр. М., жителька м. Андрушівка, повідомила, що невідомі особи скінли крадіжку її велосипеда, який знаходився на подвір'ї гр-ки Ш. По факту крадіжки порушене кримінальне провадження.

Перевірку проводять дільничні інспектори міліції спільно з СКР.

7 серпня гр. П., жителька с. Крилівка, повідомила про те, що на автошляху Волиця-Житомир сталася дорожньо-транспортна пригода, є потерпілі. Встановлено, що в автомобілі знаходились: водій - гр. А., житель с. Івниця, та ще двоє пасажирів - жителів с. Новоівницьке. Від отриманих травм водій помер на місці аварії, одна із потерпіліх померла в лікарні через декілька годин. Було встановлено, що водій, гр. А., страждав серцево-судинним захворюванням, що і могло стати причиною трагедії.

Перевірку проводять дільничні інспектори ДАІ.

9 серпня надійшла заява від гр. С., жителя с. Лісівка, про те, що невідомі особи скінли крадіжку документів із автомобіля. По факту крадіжки порушене кримінальне провадження. Перевірку проводять дільничні інспектори міліції спільно з СКР.

Оксана ОГІР, інспектор по РЗГФ, ст. лейтенант міліції

Перетяжка та ремонт меблів. Тел.: 067-698-99-69.

Pt Platinum Bank ліцензія № 217 від 20.10.2011

Гроши в кредит до 20 000 грн.

м. Андрушівка, м-н "Атлант"

тел.: 098-15-00-450; 093-58-25-249*

*Вартисть дзвінка відповідно до тарифів вашого оператора зв'язку

Втрачені водійські права категорії "А", "В", "С" та талон на автомобіль "Пежо-експерт", видані на ім'я СЕМЕНОКА Валерія Васильовича, вважати недійсними.

Втрачений паспорт серії ВН 085110, виданий Андрушівським РВ УМВС в Житомирській області 04.02.2002 р. на ім'я ВІСОЦЬКОЇ Лесі Вікторівні, вважати недійсним.

Виконкомом Іванківської сільської ради висловлює щирі співчуття члену виконкому сільської ради

Маценку Володимиру Леонідовичу з приводу непоправної втрати - смерті матері Лариси Степанівни.

ДОРОГО КУПУЄМО корови, коні.

Тел.: 096-938-68-39, 098-699-67-33. Цілодобово.